

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Philippo III. Hispaniarvm Regi Svmmo Principi Hvmanitate Et Prvdentia
Conspicvo, Plurimorum Regnorum Duci Optimo, Noui Orbis Domitori,
Dominatori Onuicto, imperij gloria super ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

PHILIPPO III.
HISPANIARVM REGI
SVMMO PRINCIPI HVMANITA-
TE ET PRVDENTIA CON-
SPICVO,

Plurimorum Regnorum Duci Optimo, Noui Orbis Domitori, Dominatori In-
uicto, imperij gloria super omnes euecto, Catholicæ Religionis
Propugnatori acerrimo, Vindici Tutelari uni-
co Fidelissimo,

F. R. IOANNES DE CARTHAGENA HISPANVS HV-
millimus seruus æternam felicitatem precatur.

ER MVLT A cum sint, eaque augustissima, quæ in re-
gia tua maiestate elucent ornamenta, Potentissime
Rex, vt emicantium radiorum fulgoribus omnium
perstringant oculos, ac veluti numen quoddam ad te
obseruandum, colendumq; rapiant; tum vero pietas,
qua non tantum catholicæ fidei conseruandæ, sed &
propagandæ tibi insita cupiditas, maximè effulget. Vt enim ea fileam,
quæ tibi cum aliis Principibus communia sunt, (licet tamen ita excel-
las, vt nemo inter omnes Orbis reges, tecum de dignitate iure conten-
dere possit,) latissimam, inquam, domini j ditionem, amplissima regna,
insigniores tuo regali sceptro obsequentes Prouincias, quas maiorum
virtute & bellica, & ciuili partas, prudentissimo & humanissimo impe-
rio hac florenti ætate frænas, certè vna hæc pietatis mirifica virtus, &
diuini cultus promouendi incensus ardor, quo sacrû illud tuum pectus
exæstuat, non tã dignum te esse maiorû tuorum hæreditaria gloria, ac
regia maiestate, quã illam, te dignã esse testatur. Nisi parcerem ar-
gustijs breuis Epistolæ huius, tuæ prærogatiuæ singulares testes afferrẽ
insignes actiones, & eas innumeras: recentem tãtum recolã, quæ nulla
vniquam obliuione ab hominû animis, fera etiã posteritatis memoria,
obliterari possit; egregij pro tuenda religione facinoris, quod vel maximo
impedio Mauritanos omnes ab Hispaniarû finib. tum quod regis
maiestati tuæ, ac toti regno ruinã perduelles molirentur, tû hoc
et nomine depuleris, quia de Christiana religione pessimè
sentirët, ne quis pestilens morbus, quo diuinus honor
dehonestaretur, p pientissimas tuas prouincias
ferperet. Quid dicã de singulari animi tui erga Deiparã
Mariã affectu, ac deuotione, qua tantã Virginẽ
prosequeris, quæ neq; obscura est, neq;
vulga;

vulgarib. argumentis à te declarata. Qua in re maiorum tuorum gloriâ,
qui mirificis pietatis monumentis clari fuere, præsertim vero religioso
Mariæ obsequio & cultu, non solum reuocasti, sed adæquasti, Rex Po-
tentissime; vt iure optimo prædicare possim, non tã prouinciarum, quã
omnium earum virtutum, quib. regia maiestas vero gemmarum diade-
mate enitet, fuisse te heredem constitutum. Sed peculiaris celebranda
dos illa est, qua Salomonis præcepta sequeris admonentis, sapientum
consiliis adhærendum: quod vel hoc locupletissimo testimonio decla-
rasti, qui prudentissimum virũ, verè virum, Ducè de Lerma, à consiliis
adsciuisisti, approbantibus ac laudantib. viris, quotquot bonæ mentis &
clari nominis. Fauet etiã, quod tuo Diademati præclarã vnionem Deus
Opt. Max. inferuerit, celeberrimã scilicet fœminã, ac Viraginem vnica,
reginã Margaritam tibi coniugio copularit: diuinum. n. oraculum est:
Mulier bona, pars bona, dabitur viro pro factis bonis. Atq; vna hæc cau-
sa mihi amplissima, vt lucubrationes hæc meas Tuo nomini conse-
rem: cùm. n. sacri Euangelij Concionatorib. de Deipara Maria Homi-
lias elaborassem, quibus sana, ac sincera ad pietatẽ tantã Matri debitam
hominum pectorib. ferendã suppeditantur argumenta, sacra Scriptura
elucidatur, profundissimi sensus eruuntur, vera & germana doctrina
proponitur, mecũ perpendens, an Regio nomini dicatũ opus prodiret
in lucem, continuo deliberavi, ita quidem deberi: vt, qui tuas animi
præclaras dotes probè norunt, vbi illud viderint regio tuo nomine de-
coratum, nutu tuo, qui inuiolatæ legis vim habere debet, euulgatũ iu-
dicent; quod ad illibatæ pietatis candorem fidelium in animis conser-
uandum (quã rem omnium maximè cupis) sit accommodatũ. Accedit illa
magis neruosa ratio, priuatus in Regè meum affectus: sum & ego tua in-
ditione natus, in tuo regno educatus, in tuis Academiis, in literis adole-
ui: planè decebat, eos etiã, quos cõparauì prouentus, tibi destinare qui
tui sunt, eũ clientis tui sint, & tuis prouinciis in religione conseruãdis,
quæ vna, summa imperia stabilire potest, valdè inferuent. Subnectam
deniq; & eã rationem mittendi ad te Mariani huius operis volumẽ pri-
mum, quod in hoc regali tuo Cœnobio, cui sacre Theologiæ Lector
generalis à summo Pontifice electus fuit, elaboratũ sit; fructus planè est
agelli tui, ac proinde merito tibi offerendus. Accipe igitur. Rex poten-
tissime, opus hoc, quod grauissimorũ virorũ iudicio, Ecclesiæ Catho-
licæ nõ parũ profuturum iudicatur. Excipe ea animi magnitudine, qua
alios soles cõplecti, eiusq; Auctorem tuæ manus umbrã, tui sinus custo-
diã tuere. Interim Deum Opt. Max. quod meum est, precabor. vt omnia
bona vota tua, & secundet, & fortunet, ac sinceræ tuæ religionis cando-
rem incolumem seruet, veraque vtriusq; vitæ Te cumulet felicitate.